

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/316

z dnia 21 lutego 2019 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1408/2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/1588 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Finansowanie przez państwo, które spełnia kryteria art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktatu”), stanowi pomoc państwa i wymaga zgłoszenia do Komisji na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu. Jednakże zgodnie z art. 109 Traktatu Rada może określić kategorie pomocy, które są zwolnione z wymogu zgłoszenia. Zgodnie z art. 108 ust. 4 Traktatu Komisja może przyjąć rozporządzenia dotyczące takich kategorii pomocy państwa. Na podstawie rozporządzenia (UE) 2015/1588 i zgodnie z art. 109 Traktatu Rada zdecydowała, że pomoc *de minimis* może stanowić jedną z takich kategorii. Na tej podstawie uznaje się, że pomoc *de minimis*, czyli pomoc przyznana jednemu przedsiębiorstwu w danym okresie, która nie przekracza pewnej określonej kwoty, nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i w związku z tym nie podlega procedurze zgłoszenia. Należy jednak przypomnieć państwom członkowskim, że nawet jeżeli pomoc *de minimis* uznaje się za niestanowiącą pomocy państwa, pomoc taka nie powinna powodować naruszenia prawa UE.
- (2) Komisja przyjęła szereg rozporządzeń określających zasady dotyczące pomocy *de minimis* przyznawanej w sektorze rolnym; ostatnim z tych rozporządzeń było rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 ⁽³⁾.
- (3) W świetle doświadczenia zdobytego podczas stosowania rozporządzenia (UE) nr 1408/2013 oraz biorąc pod uwagę różnorodne sposoby korzystania z pomocy *de minimis* w państwach członkowskich, należy dostosować niektóre warunki ustanowione w tym rozporządzeniu. Maksymalną kwotę pomocy przyznanej jednemu przedsiębiorstwu w okresie trzech lat należy podnieść do 20 000 EUR, a górny limit krajowy – do 1,25 % rocznej produkcji.
- (4) Biorąc pod uwagę zwiększoną potrzebę korzystania z pomocy *de minimis* w niektórych państwach członkowskich, należy zezwolić na dalsze zwiększenie zarówno maksymalnej kwoty pomocy na jedno przedsiębiorstwo do 25 000 EUR, jak i górnego limitu krajowego do 1,5 % rocznej produkcji, z zastrzeżeniem dodatkowych warunków niezbędnych do zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Z doświadczeń zebranych w ciągu pierwszych lat stosowania rozporządzenia (UE) nr 1408/2013 wynika, że koncentracja pomocy *de minimis* w danym sektorze produktów mogłaby prowadzić do potencjalnego zakłócenia konkurencji i wymiany handlowej. W związku z tym warunkiem wstępnym stosowania wyższego pułapu indywidualnego i górnego limitu krajowego powinno być zastosowanie górnego limitu sektorowego, który uniemożliwia państwom członkowskim przyznawanie więcej niż 50 % całkowitej łącznej kwoty pomocy

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 425 z 26.11.2018, s. 2.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 9).

de minimis w okresie trzech lat podatkowych w odniesieniu do środków przynoszących korzyści tylko jednemu określoneemu sektorowi produktów. Górny limit sektorowy powinien gwarantować, że każdy środek objęty zakresem rozporządzenia (UE) nr 1408/2013 można uznać za niewywierający wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi i niezakłócający konkurencji lub niegrożący jej zakłóceniem.

- (5) Obecnie państwa członkowskie mogą dobrowolnie korzystać z krajowego centralnego rejestru w celu sprawdzenia, czy nie został przekroczony indywidualny pułap *de minimis* ani górny limit krajowy. Korzystanie z centralnego rejestru stałoby się jednak konieczne w tych państwach członkowskich, które zdecydują się na podwyższenie indywidualnego pułapu i górnego limitu krajowego, biorąc pod uwagę, że górny limit sektorowy, który jest warunkiem stosowania tego wariantu, wymaga jeszcze ściślejszego monitorowania przyznanej pomocy. W związku z tym w odniesieniu do takich państw członkowskich należy wprowadzić obowiązek prowadzenia centralnego rejestru w celu rejestrowania wszelkiej przyznanej pomocy *de minimis*, tak aby móc zweryfikować, że nie przekroczone ani indywidualnego pułapu, ani górnego limitu krajowego lub górnego limitu sektorowego.
- (6) Kryteria obliczania ekwiwalentu dotacji brutto w odniesieniu do pożyczek i gwarancji należy dostosować zgodnie z podwyższonymi pułapami *de minimis*.
- (7) Ze względu na zwiększoną potrzebę korzystania z pomocy *de minimis* oraz biorąc pod uwagę, że obecne pułapy są nadmiernie ograniczające, konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE) nr 1408/2013 przed datą jego wygaśnięcia, tj. 31 grudnia 2020 r. Okres między wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i końcem okresu stosowania rozporządzenia (UE) nr 1408/2013 byłby bardzo krótki. Ze względu na ekonomię procesową oraz aby zapewnić ciągłość i pewność prawa, należy zatem przedłużyć okres stosowania rozporządzenia (UE) nr 1408/2013 do dnia 31 grudnia 2027 r.
- (8) W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1408/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1408/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Do celów niniejszego rozporządzenia »sektor produktów« oznacza jeden z sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a)–w) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

4. Do celów niniejszego rozporządzenia »górny limit sektorowy« oznacza maksymalną łączną kwotę pomocy mającą zastosowanie do środków pomocy, które przynoszą korzyści tylko jednemu sektorowi produktów, co odpowiada 50 % maksymalnej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej każdemu państwu członkowskiemu, określonej w załączniku II.”;

- 2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Pomoc *de minimis*

1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.

2. Całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 20 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych.

3. Łączna kwota pomocy *de minimis* przyznanej w okresie trzech lat podatkowych przez państwo członkowskie przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych nie może przekroczyć górnego limitu krajowego określonego w załączniku I.

3a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3 państwo członkowskie może zdecydować, że całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 25 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych, a całkowita łączna kwota pomocy *de minimis* przyznanej w okresie trzech lat podatkowych nie może przekroczyć górnego limitu krajowego określonego w załączniku II, z zastrzeżeniem następujących warunków:

a) w przypadku środków pomocy, które przynoszą korzyści tylko jednemu sektorowi produktów, całkowita łączna kwota przyznana w okresie trzech lat podatkowych nie może przekroczyć górnego limitu sektorowego określonego w art. 2 ust. 4;

b) państwo członkowskie posiada krajowy rejestr centralny zgodnie z art. 6 ust. 2.

4. Pomoc *de minimis* uznaje się za przyznaną w dniu, w którym przedsiębiorstwo uzyskuje prawo otrzymania takiej pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym, niezależnie od terminu wypłacenia pomocy *de minimis* temu przedsiębiorstwu.

5. Pułapy *de minimis* oraz górny limit krajowy i górny limit sektorowy, o których mowa w ust. 2, 3 i 3a, stosuje się bez względu na formę i cel pomocy *de minimis*, a także bez względu na to, czy pomoc przyznana przez państwo członkowskie jest w całości lub częściowo finansowana z zasobów Unii. Okres trzech lat podatkowych ustala się przez odniesienie do lat obrotowych stosowanych przez przedsiębiorstwo w danym państwie członkowskim.

6. Do celów stosowania pułapów *de minimis* oraz górnego limitu krajowego i górnego limitu sektorowego, o których mowa w ust. 2, 3 i 3a, pomoc wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy stanowi ekwiwalent dotacji brutto pomocy.

Pomoc wypłacana w kilku ratach jest dyskontowana do wartości w momencie przyznania pomocy. Stopą procentową stosowaną do dyskontowania jest stopa dyskontowa mająca zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

7. Jeżeli z powodu udzielenia nowej pomocy *de minimis* zostałyby przekroczone pułapy *de minimis*, górny limit krajowy lub górny limit sektorowy, o których mowa w ust. 2, 3 i 3a, nowa pomoc nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia.

8. W przypadku połączenia lub przejęcia przedsiębiorstw, w celu ustalenia, czy nowa pomoc *de minimis* dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza pułapów *de minimis*, odnośnego górnego limitu krajowego lub górnego limitu sektorowego, uwzględnia się wszelką wcześniejszą pomoc *de minimis* przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw. Pomoc *de minimis* przyznana zgodnie z prawem przed połączeniem lub przejęciem pozostaje zgodna z prawem.

9. Jeżeli przedsiębiorstwo podzieli się na co najmniej dwa osobne przedsiębiorstwa, pomoc *de minimis* przyznaną przed podziałem przydziela się przedsiębiorstwu, które z niej skorzystało, co oznacza zasadniczo przedsiębiorstwo, które przejmuje działalność, w odniesieniu do której pomoc *de minimis* została wykorzystana. Jeżeli taki przydział jest niemożliwy, pomoc *de minimis* przydziela się proporcjonalnie na podstawie wartości księgowej kapitału podstawowego nowych przedsiębiorstw zgodnie ze stanem na dzień wejścia podziału w życie.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku środków wchodzących w zakres art. 3 ust. 2 pożyczka jest objęta zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % pożyczki i wynosi 100 000 EUR w okresie pięciu lat albo 50 000 EUR w okresie dziesięciu lat lub w przypadku środków wchodzących w zakres art. 3 ust. 3a – 125 000 EUR w okresie pięciu lat albo 62 500 EUR w okresie dziesięciu lat; jeżeli kwota pożyczki jest niższa niż te kwoty lub udzielono jej na okres krótszy niż odpowiednio pięć albo dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto pożyczki oblicza się jako odpowiedni odsetek pułapów *de minimis* określonych w art. 3 ust. 2 lub 3a; lub”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pomoc w formie dokapitalizowania uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wyłącznie wówczas, gdy całkowita kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza odnośnego pułapu *de minimis*.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pomoc w formie środków finansowania ryzyka przyjmujących postać inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych jest uznawana za przejrzystą pomoc *de minimis* wyłącznie wówczas, gdy kapitał dostarczany jednemu przedsiębiorstwu nie przekracza odnośnego pułapu *de minimis*.”;

- d) ust. 6 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) w przypadku środków wchodzących w zakres art. 3 ust. 2 gwarancja nie przekracza 80 % pożyczki bazowej oraz gwarantowana kwota wynosi 150 000 EUR i czas trwania gwarancji wynosi pięć lat albo gwarantowana kwota wynosi 75 000 EUR i czas trwania gwarancji wynosi dziesięć lat lub, w przypadku środków wchodzących w zakres art. 3 ust. 3a, gwarancja nie przekracza 80 % pożyczki bazowej oraz gwarantowana kwota wynosi 187 500 EUR i czas trwania gwarancji wynosi pięć lat albo gwarantowana kwota wynosi 93 750 EUR i czas trwania gwarancji wynosi dziesięć lat; jeżeli gwarantowana kwota jest niższa niż te kwoty lub gwarancji udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć lub dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto gwarancji oblicza się jako odpowiedni odsetek pułapów *de minimis* określonych w art. 3 ust. 2 lub 3a; lub”;
- 4) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:
- „W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje pomoc zgodnie z art. 3 ust. 3a, musi ono posiadać centralny rejestr pomocy *de minimis* zawierający pełne informacje dotyczące wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolny organ w tym państwie członkowskim. Przepisy ust. 1 przestają mieć zastosowanie od momentu, w którym informacje zawarte w rejestrze będą obejmować okres trzech lat podatkowych.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dopiero po upewnieniu się, że nie podniesie ona całkowitej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej danemu przedsiębiorstwu do poziomu przekraczającego odnośne pułapy, górny limit krajowy i górny limit sektorowy, o których mowa w art. 3 ust. 2, 3 i 3a, oraz że wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu są przestrzegane.”;
- 5) art. 8 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2027 r.”;
- 6) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Maksymalne łączne kwoty pomocy *de minimis*, o której mowa w art. 3 ust. 3, przyznanej przez poszczególne państwa członkowskie przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych

(EUR)	
Państwo członkowskie	Maksymalna kwota pomocy <i>de minimis</i> (1)
Belgia	106 269 708
Bułgaria	53 020 042
Czechy	61 865 750
Dania	141 464 625
Niemcy	732 848 458
Estonia	11 375 375
Irlandia	98 460 375
Grecja	134 272 042
Hiszpania	592 962 542
Francja	932 709 458
Chorwacja	28 920 958
Włochy	700 419 125
Cypr	8 934 792
Łotwa	16 853 708
Litwa	34 649 958
Luksemburg	5 474 083
Węgry	99 582 208
Malta	1 603 917
Niderlandy	352 512 625
Austria	89 745 208
Polska	295 932 125
Portugalia	87 570 583
Rumunia	215 447 583
Słowenia	15 523 667
Słowacja	29 947 167
Finlandia	55 693 958
Szwecja	79 184 750
Zjednoczone Królestwo	394 587 292

(1) Maksymalne kwoty są obliczane na podstawie uśrednienia trzech najwyższych wartości rocznej produkcji rolnej każdego państwa członkowskiego w latach 2012–2017. Metoda obliczania zapewnia równe traktowanie wszystkich państw członkowskich i dzięki niej żadna ze średnich wartości krajowych nie jest niższa od maksymalnych kwot ustalonych wcześniej na lata 2014–2020.

ZAŁĄCZNIK II

Maksymalne łączne kwoty pomocy *de minimis*, o której mowa w art. 3 ust. 3a, przyznanej przez poszczególne państwa członkowskie przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych

Państwo członkowskie	Maksymalna kwota pomocy <i>de minimis</i> ⁽¹⁾
Belgia	127 523 650
Bułgaria	63 624 050
Czechy	74 238 900
Dania	169 757 550
Niemcy	879 418 150
Estonia	13 650 450
Irlandia	118 152 450
Grecja	161 126 450
Hiszpania	711 555 050
Francja	1 119 251 350
Chorwacja	34 705 150
Włochy	840 502 950
Cypr	10 721 750
Łotwa	20 224 450
Litwa	41 579 950
Luksemburg	6 568 900
Węgry	119 498 650
Malta	1 924 700
Niderlandy	423 015 150
Austria	107 694 250
Polska	355 118 550
Portugalia	105 084 700
Rumunia	258 537 100
Słowenia	18 628 400
Słowacja	35 936 600
Finlandia	66 832 750
Szwecja	95 021 700
Zjednoczone Królestwo	473 504 750

⁽¹⁾ Maksymalne kwoty są obliczane na podstawie uśrednienia trzech najwyższych wartości rocznej produkcji rolnej każdego państwa członkowskiego w latach 2012–2017. Metoda obliczania zapewnia równe traktowanie wszystkich państw członkowskich i dzięki niej żadna ze średnich wartości krajowych nie jest niższa od maksymalnych kwot ustalonych wcześniej na lata 2014–2020.”